

תת"ע 9133/06/20 - אבו עגינה עבאס נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 9133-06-20 מדינת ישראל נ' אבו עגינה עבאס
תיק חיצוני: 30251513336

מספר בקשה: 1

בפני	כב' השופט הבכיר, אלון אופיר
מבקשים	אבו עגינה עבאס
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר הנאשם. הנאשם זומן למשפטו כדין באופן בו זימון למשפטו נמסר לו ידנית ע"י השוט. בדיון ההקראה הראשון ביקש המבקש דחייה להקראה נוספת ובקשתו התקבלה (ראה פרוטוקול מיום 15.7.20), אך לדיון הבא לא התייצב המבקש, לא התייצב ב"כ מטעמו ולא הוגשה כל בקשת דחייה.

על ענייננו חלה הוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב],

בית המשפט העליון קבע הלכה ברורה ביחס לכללים בהם יידרש בית המשפט לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר (ראה ההלכה בע"פ 4808/08 מדינת ישראל נגד שרון מנחם - להלן "פרשת מנחם").

בפרשת מנחם הפנה בית המשפט העליון להלכה ותיקה אחרת שהתקבלה ברע"פ 9142/01 איטליא נגד מדינת ישראל שם נקבע כי כדי שיבוטל פסק דין הנובע ממשפט אליו לא התייצב נאשם שזומן כדין יהיה על המבקש להראות טעם ממשי אשר מנע ממנו את היכולת להתייצב או להגיש בקשת דחייה מנומקת מבעוד מועד לחליפין עליו להראות כי נגרם לו עיוות דין כתוצאה מהחלטת בית המשפט.

בית המשפט המחוזי בבאר-שבע חזר על הלכות אלו בע"פ 5135/08 אלאפיניש סלים נגד מדינת ישראל בהחלטה מנומקת ומנחה המדברת בעד עצמה.

במקרה שבפני המבקש לא העלה כל נימוק ממשי המצדיק את אי התייצבותו למשפט.

בחנתי ובדקתי את המסמך הרפואי שצורף לבקשה, ואין המדובר במצב רפואי שלא אפשר את התייצבות המבקש או לפחות הגשת בקשת דחייה מבעוד מועד.

הסבריו של המבקש לאי התייצבותו אינם מצדיקים את ביטול ההליך שהתקיים בהתאם לחוק בהעדרו.

לא מצאתי כל עיוות דין ביחס להרשעה (אין כל פגם בעובדה הנטענת כי המבקש נעצר לאחר 400 מטר שכן רכב שנע במהירות העולה על 150 קמ"ש, גומע מרחק זה תוך שניות ספורות).

לא מצאתי כל עיוות דין ביחס לעונש אשר נגזר על המבקש שכן אל מול חומרת העבירה שיוחסה לו חודש פסילה בפועל הוא עונש מתון מאד.

בנסיבות המתוארות לעיל, אני מחליט לקבל את עמדת המדינה ומורה על דחיית הבקשה.

ניתנה היום, ד' תשרי תשפ"א, 22 ספטמבר 2020, בהעדר הצדדים.